

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Rådets forordning om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik«

KOM(2004) 289 endelig — 2004/0108 (CNS)

(2005/C 157/09)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 14. maj 2004 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede **Gabriel Sarró Iparraguirre** til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 16. november 2004.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 413. plenarforsamling den 15.-16. december 2004, mødet den 15. december, følgende udtalelse med 138 stemmer for, 3 imod og 7 hverken for eller imod:

1. Indledning

1.1 Reformen af den fælles fiskeripolitik, hvis hovedmål er bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne, trådte i kraft den 1. januar 2003. Den fastlagde en række regler, der skal overholdes såvel af EU's fiskerisektor som af medlemsstaterne.

1.2 Kapitel V i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002⁽¹⁾ fastlægger EU-reglerne for kontrol og håndhævelse inden for fiskeriet, afgrænser klart medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer og fastlægger strukturen i det samarbejde og den koordination, der bør være mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem disse og Kommissionen for at sikre opfyldelsen af den fælles fiskeripolitiks regler.

1.3 Kommissionen mener, at medlemsstaternes anvendelse af den fælles fiskeripolitiks regler kræver en solid, operationel kontrol- og inspektionsstruktur på EF-plan, tilstrækkelige kontrol- og inspektionsressourcer og en egnet strategi for koordineret anvendelse af disse ressourcer.

1.4 Med dette nye forslag til forordning⁽²⁾ vil Kommissionen oprette et EF-fiskerikontrolagentur, der skal være det specialiserede tekniske EU-organ, som sikrer, at medlemsstaterne anvender den fælles fiskeripolitiks regler ensartet og effektivt, som tilrettelægger den operative samordning af medlemsstaternes fiskerikontrol og -inspektion, og som fremmer samarbejdet mellem dem.

1.5 Kommissionen foreslår på denne baggrund, at agenturet samordner medlemsstaternes kontrol og inspektion i forbindelse med EF's kontrol- og inspektionsforpligtelser, at det

samordner anvendelsen af de kontrol- og inspektionsressourcer, som medlemsstaterne har samlet i en pulje, bistår medlemsstaterne med at indberette oplysninger om fiskeri og kontrol og inspektion til Kommissionen og tredjemand og hjælper medlemsstaterne med at udføre deres opgaver og opfylde deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik.

1.6 Endvidere foreslår Kommissionen, at agenturet skal kunne levere tjenesteydelser til medlemsstaterne på kontrakt og bistå med uddannelse af inspektører, med fælles offentlige indkøb af udstyr til brug ved kontrol og inspektion og med samordning af fælles pilotprojekter vedrørende kontrol og inspektion.

1.7 Det slås i forordningsforslaget fast, at agenturet er et EF-organ, der har status som juridisk person, og som har eget personale. Kommissionen foreslår, at det får en bestyrelse bestående af en repræsentant for hver medlemsstat, hvis fartøjer udøver havfiskeri, og fire repræsentanter for Kommissionen samt fire repræsentanter for fiskerierhvervet, der er udpeget af Kommissionen. Agenturet får også en administrerende direktør.

1.8 Agenturet skal ifølge Kommissionen finansieres af et EF-bidrag, af gebyrer for tjenesteydelser, som agenturet leverer til medlemsstaterne, og af gebyrer for publikationer, uddannelse og andre tjenesteydelser, som agenturet leverer.

1.9 Endelig forudsiger Kommissionen, at agenturet påbegynder sit arbejde i 2006 med en bevilling på 4,9 mio. EUR og et personale på 38 det første år, stigende til 5,2 mio. EUR og 49 ansatte i 2007. Agenturet får sæde i Spanien.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002).

(²) KOM(2004) 289 endelig af 28.4.2004.

2. Generelle bemærkninger

2.1 Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Vejen til en ensartet og effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitik«⁽¹⁾ foreslog, at der inden oprettelsen af et EF-organ for fiskerikontrol udarbejdedes en gennemførlighedsundersøgelse i samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen har fremlagt sit forslag til forordning uden forinden at have foretaget en sådan undersøgelse. Det beklager EØSU.

2.2 EØSU tager positivt imod Kommissionens forslag om at oprette et agentur og tilslutter sig målet om at sikre en effektiv anvendelse af den fælles fiskeripolitik samt ensartet inspektion og håndhævelse af reglerne i hele Unionen. EØSU er klar over behovet for at håndhæve den fælles fiskeripolitiks regler ensartet og effektivt, men ser det som en forudsætning, at fiskerisektoren accepterer og forstår dem. Dette kræver, at sektoren deltager i beslutningsprocessen lige fra starten og er med i samarbejdet om udarbejdelsen af de videnskabelige udtalelser, som lægger kursen for strategier og foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne. Derfor mener EØSU, at agenturet også bør analysere, hvordan de videnskabelige udtalelser kan forbedres, og fremme sektorens deltagelse i deres udarbejdelse. Det sidste punkt bør indgå i agenturets opgaver som opregnet i forordningsforslagets artikel 4.

2.3 Da agenturet er det første, der udelukkende skal tage sig af fiskerirelaterede spørgsmål, mener EØSU, at forslaget bør nævne, at agenturets beføjelser kan udvides en gang i fremtiden.

2.4 EØSU mener, at agenturet kunne give medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig rådgivning om effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitiks regler, især om de foreslåede inspektions- og kontrolforanstaltningers effektivitet og kontrolmuligheder. Det kunne desuden påtage sig at støtte uddannelse af inspektører og personale til specialiserede kontrolfunktioner ved at oprette et specialuddannelsescenter. Endelig kunne agenturet bidrage til den nødvendige harmonisering af sanktionerne i de forskellige medlemsstater.

2.5 I forslaget til Rådets forordning slås det fast, at agenturets operative samordning skal omfatte inspektion og kontrol af EF-fiskerifartøjers fiskeriaktiviteter på medlemsstaternes område, i eller uden for EF-farvandene, frem til fiskevarernes første salgssted. EØSU mener, at anvendelsesområdet for agenturets operative samordning bør udvides. For det første bør inspek-

tion og kontrol ikke kun finde sted frem til fiskevarernes første salgssted, men i hele fødekæden, dvs. fra fisken fanges, til den når frem til den endelige forbruger. For det andet bør en af agenturets opgaver være at samordne kontrollen af fiskevarer fra fiskerfartøjer, der sejler under tredjelands flag, især skibe, der praktiserer ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

2.6 EØSU finder det meget belejligt, at agenturet bistår EU og medlemsstaterne i deres forbindelser med tredjelande og med regionale fiskeriorganisationer, og at det direkte bistår tredjelande med at bevare og udnytte fiskeressourcerne i deres egne farvande og i internationale farvande på en bæredygtig måde. EØSU mener, at agenturet skal forsynes med tilstrækkelige midler fra budgettet til at kunne varetage denne opgave til gavn for en bæredygtig udvikling af fiskeriet.

2.7 EØSU tilslutter sig ideen om at oprette et EF-fiskeriovervågningscenter, der skal tilrettelægge den operative samordning af den fælles kontrol og inspektion (artikel 6 i forslaget til forordning), men mener, at der mere præcist bør gøres rede for centerets funktioner for at undgå overlapninger med medlemsstaternes kompetencer. Når agenturet åbnes, finder EØSU det vigtigt, at det overholder bestemmelserne i forordningsforslagets artikel 33 om tavshedspligt.

2.8 Udarbejdelse af planer for fælles ressourceanvendelse (forslagets kapitel III) er efter EØSU's mening afgørende for en effektiv, ensartet og afbalanceret gennemførelse af kontrolpolitikken fra de forskellige medlemsstaters side. EØSU er tilfreds med indholdet af de fælles planer for ressourceanvendelse samt med den måde, de vedtages, gennemføres og evalueres på, og mener, at medlemsstaterne bør arbejde tæt sammen med agenturet for at kunne gennemføre dem.

2.9 Ifølge forordningsforslaget skal det årligt vurderes, hvor effektiv hver enkelt fælles plan for ressourceanvendelse er. Vurderingen er efter EØSU's mening nødvendig for at kunne konstatere, om de gældende regler for bevarelse og kontrol overholdes af de forskellige flåder.

2.10 EØSU er enig i forslaget om at oprette et informationsnet mellem Kommissionen, agenturet og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, men mener, at agenturet og Kommissionen særlig omhyggeligt bør sikre, at de indsamlede, fælles oplysninger behandles fortroligt, sådan som det også kræves af medlemsstaterne, jf. forordningsforslagets artikel 17, stk. 2.

(1) KOM(2003) 130 endelig af 21.3.2003.

2.11 Hvad angår agenturets interne struktur og funktion præciseres det i forslaget, at der er tale om et EF-organ med status som juridisk person. EØSU er helt enig i denne præcision, eftersom agenturet skal være et organ for hele Fællesskabet, hvis handlinger er helt gennemskuelige, og som ikke lader sig påvirke af Kommissionens eller medlemsstaternes særinteresser. I denne forbindelse er EØSU bekymret over manglen på klarhed om ansættelsesformen for agenturets tjenestemænd, hvad enten de udpeges eller udlånes midlertidigt af Kommissionen eller medlemsstaterne.

2.12 Det er en meget god idé at lade vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne og de bestemmelser, som De Europæiske Fællesskabers institutioner i fællesskab har vedtaget for at gennemføre vedtægten og ansættelsesvilkårene, gælde for agenturets personale. Ligeledes er det hensigtsmæssigt klart at fastlægge agenturets og personalets ansvar inden for og uden for kontraktforhold under udøvelsen af deres hverv. Endvidere finder EØSU det logisk, at EF-Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister, der opstår som følge af aftaler indgået af agenturet, og i tvister om skadeserstatning.

2.13 Grundstenen i agenturets struktur, som Kommissionen redegør for i artikel 25, er som i enhver virksomhed, hvad enten den er offentlig eller privat, bestyrelsen. EØSU er betænkelig ved bestyrelsens uforholdsmæssigt store afhængighed af Kommissionen, som har 10 stemmer, mens den enkelte medlemsstat, hvis fartøjer udøver havfiskeri, kun har 1 stemme. Medlemsstaterne har tilsammen højst 20 stemmer, hvilket gør det let for Kommissionen at gennemtrumfe sine beslutninger. EØSU mener, at Kommissionens repræsentanter lige som de andre bør have 1 stemme hver.

2.14 Kommissionen foreslår desuden, at der udpeges 4 repræsentanter for fiskerierhvervet, som ikke har stemmeret, til at sidde i bestyrelsen. Dette antal finder EØSU meget lavt. Det bør hæves til mindst 8, og det bør præciseres, at de skal udpeges af de europæiske arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, og at de skal have stemmeret. Efter EØSU's mening bør forordningsforslaget fastlægge minimumskriterier, som erhvervets repræsentanter skal opfylde for at få plads i bestyrelsen. Det bør endvidere fastslå, at erhvervets repræsentanter også har ret til at udpege suppleanter til bestyrelsen.

2.15 Kommissionen foreslår, at bestyrelsen indkaldes til møde af formanden, og at den afholder ordinært møde en gang om året, eller på formandens initiativ, eller efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af medlemsstaterne repræsenteret i bestyrelsen. EØSU mener, at der i forslaget bør stå »en tredjedel af medlemmerne af agenturets bestyrelse«, eftersom fiskerierhvervets repræsentanter også kan have interesse i, at bestyrelsen træder sammen.

2.16 I forordningsforslagets artikel 27, stk. 4, nævnes muligheden for at udelukke fiskerierhvervets repræsentanter, når mødet drejer sig om fortrolige spørgsmål eller interessekonflikter. EØSU foreslår, at dette stykke udgår, fordi det i praksis i væsentlig grad begrænser fiskerirepræsentanternes deltagelse i bestyrelsens møder.

2.17 En af bestyrelsens opgaver er ifølge forordningsforslaget at godkende agenturets almindelige beretning for det foregående år samt dets arbejdsprogram for det kommende år og sende det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaterne. For at skabe større åbenhed og deltagelse fra fiskerierhvervets side bør det efter EØSU's mening også være obligatorisk at sende disse dokumenter til EU's Rådgivende Udvalg for Fiskeri og Akvakultur (ACFA).

2.18 I forslaget artikel 29 kræves det, at de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer fiskerierhvervet, skal afgive en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der begrænser deres uafhængighed, eller også at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at begrænse deres uafhængighed. EØSU finder denne interesseerklæring meningsløs og unødvendig, da enhver repræsentant for erhvervet, der er aktiv på området, og som kunne vælges, vil have en direkte interesse i fiskeriet, som kunne begrænse hans/hendes uafhængighed. I givet fald skulle interesseerklæringer også afgives af de øvrige medlemmer af bestyrelsen.

2.19 EØSU er også bekymret over de alt for store beslutningsbeføjelser, som Kommissionen har i forbindelse med udvælgelse, udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør og direktørens arbejdsopgaver. I denne sammenhæng bør det i artikel 31 præciseres, at såvel afskedigelse som udnævnelse af den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen skal ske med opbakning fra to tredjedele af bestyrelsens medlemmer. EØSU mener, at listen på tre kandidater til stillingen som administrerende direktør forinden skal sendes til ACFA, så dette rådgivende udvalg kan afgive en ikke-bindende udtalelse om kandidaterne.

2.20 Agenturets budgetmidler skal, i det mindste i de første par år efter dets oprettelse, hovedsageligt komme fra EF-bidrag, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget, eftersom de andre indtægtskilder — gebyrer for tjenesteydelser, som agenturet leverer til medlemsstaterne, og gebyrer for publikationer eller uddannelsesaktiviteter, som agenturet leverer — først kan komme på tale efter et vist stykke tid. I agenturets tre første år bør der være en vis budgetfleksibilitet, da det budget, som Kommissionen foreslår, forekommer at være for stramt.

2.21 EØSU bakker op om den ordning, der foreslås vedrørende budgetgennemførelse og budgetkontrol, især Revisionsrettens kontrol af agenturets foreløbige årsregnskab og det faktum, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999⁽¹⁾ om bekæmpelse af svig, korruption og andre retsstridige handlinger ubegrænset finder anvendelse på agenturet. Det er af afgørende betydning, at agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

2.22 Med forslaget til forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93⁽²⁾ om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ændres artikel 34 c), som slog fast, at programmer for kontrol og inspektion af fiskeriet, som Kommissionen måtte træffe afgørelse om, ikke kunne vare længere end to år, og at det var medlemsstaterne, der havde ansvaret for at vedtage de nødvendige foranstaltninger vedrørende menneskelige ressourcer og materialer. I forslaget ændres denne tidsfrist til tre år eller til en periode, som fastsættes i den respektive genopretningsplan, og det bestemmes, at medlemsstaterne skal gennemføre kontrol- og inspektionsprogrammerne på grundlag af fælles planer for ressourceanvendelse. EØSU bifalder denne ændring.

2.23 For at kunne overholde de fastsatte frister og begyndelsestidspunktet for agenturets arbejde som fastsat i artikel 40 skal forordningsforslaget efter EØSU's vurdering træde i kraft den 1. januar 2005, så agenturet kan starte sin virksomhed den 1. januar 2006.

3. Konklusion

3.1 EØSU lykønsker Kommissionen med forslaget om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur, opfordrer den til at afsætte tilstrækkelige midler til, at agenturet kan nå sine mål, foreslår, at den nævner muligheden af, at dets beføjelser udvides, og opfordrer den til at overholde fristerne i forordningsforslaget.

3.2 EØSU beder Kommissionen om at tage hensyn til anbefalingerne i denne udtalelse, især følgende:

3.2.1 Forordningen bør nævne, at agenturets beføjelser kan udvides.

— Agenturet bør bl.a. analysere, hvordan de videnskabelige udtalelser kan forbedres, og fremme sektorens deltagelse i udarbejdelsen af dem.

- Agenturet bør kunne give medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig rådgivning om effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitikens regler, især om de foreslåede inspektions- og kontrolforanstaltningers effektivitet og kontrolmuligheder.
- Agenturet bør desuden påtage sig at støtte uddannelse af inspektører og personale til specialiserede kontrolfunktioner ved at oprette et specialuddannelsescenter.
- Agenturet bør bidrage til at harmonisere sanktionerne i de forskellige medlemsstater.

3.3 Anvendelsesområdet for agenturets operative samordning bør udvides. For det første bør inspektion og kontrol ikke kun finde sted frem til fiskevarernes første salgssted, men i hele fiskevarekæden, dvs. fra fisken fanges, til den når frem til den endelige forbruger. For det andet bør en af agenturets opgaver være at samordne kontrollen af fiskevarer fra fiskerfartøjer, der sejler under tredjelands flag, især skibe, der praktiserer ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

3.4 Agenturet skal være et organ for hele Fællesskabet, hvis handlinger er helt gennemsikkelige, og som ikke lader sig påvirke af Kommissionens eller medlemsstaternes særinteresser.

3.5 Bestyrelsen skal have en afbalanceret repræsentation af medlemsstaterne, Kommissionen og fiskerierhvervet.

3.6 Antallet af repræsentanter for fiskerierhvervet i bestyrelsen er meget lavt. Det bør hæves til mindst 8, og det bør præciseres, at de skal udpeges af de europæiske arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, og at de skal have stemmeret.

3.7 Agenturet bør nøje overholde reglerne om tavshedspligt som beskrevet i forordningsforslagets artikel 33.

3.8 Stk. 4 i forordningsforslagets artikel 27 bør slettes.

3.9 Den interesseerklæring, som repræsentanterne for fiskerierhvervet skal afgive ifølge artikel 29, er inkonsekvent og unødvendig. I givet fald burde alle bestyrelsens medlemmer afgive en interesseerklæring.

3.10 Endelig bør forordningen mere præcist beskrive EF-fiskeriovervågningscenterets opgaver.

Bruxelles, den 15. december 2004

Anne-Marie SIGMUND

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993.